

स्वभां स्थिरभोजलक्ष्मीं लक्ष्मीं स्वभावचपलां किञ्च
कामयेथाः?। विदप्राधानानि सदनानि गजाश्वभृत्या स्वक्-
चन्दनानि वनिताश्च नितान्तरस्याः। स्वर्गोऽथ्यगम्यइह नो-
दप्रभभाजि पुंसि वाराणसी त्वसुलभाऽसुलभा विसु-
क्तिः। धात्रा धृतानि तुलया तुलनामवैतं वैकुण्ठ-
सुखप्रभुवनानि च काशिका च। तान्युदययुर्लघु-
तया न्यगि यं गुरुत्वात् तस्यै पुरीह पुरुषार्थचतुष्ट-
यस्य। काशीपुरीमधिवसन् हि नरोऽनरोऽपि
ह्यारोप्यमाण इह मानप्रदहैकरुहः। नानोपसर्गज
निसर्गजदुःखभारै कर्मापतुत्य स विशत् परमेश्वरान्नि।
स्थिरापायं कायं जननमरणहोशनिलयं विहायास्यां
काश्यामहह परिगृह्णीत न कुतः। वपुस्तोजोरूपं
स्थिरतरपदानन्दसदनं विमूढोऽसौ जन्तुः स्फुटितमिव
काश्यां विनिमयन्। अहो लोकः शोकं किमिह सहते
हन्त हतधीर्विपङ्गारैः सारैर्नियतनिधनैर्ध्वंसितधनैः।
चित्तौ सत्यां काश्यां कथयति शिवो यत्र निधने
श्रुतौ किञ्चिद्भूयः प्रविशति न येनोदरदरीम्। काशिया-
स्त्रिजने वनेचरे द्वित्रिभुज्यपि समीरभोजने। स्वरचा-
रिणि जितेन्द्रियेऽप्यहो काशियासिपुरुषे विशिष्टता नास्तीह
डुकृतकतां सुकृतात्मनां वा काचिद्विशेषगतिरन्तकता। हि
काश्याम्। वीजानि कर्म्मजनितानि यद्रूपरायां
नाङ्कूरयन्ति हरद्वग्वलितानि तेषाम्। शशका
भसका वकाः शुकाः कलविङ्गाश्च टकाः सजम्बुकाः।
तुरगोरगयानरा नरा गिरिजे। काशिकृताः गताष्ट-
ताः। अरुद्ररुद्राक्षफणीन्द्रभूषणा त्रिपुण्ड्र चन्द्रार्द्धधरा
धराकृताः। निरन्तरं काशिनवांसिनो जना गिरी-
न्द्रजे। धारिषदासता भम। यावन्त एष निवसन्ति च
जन्तवीऽत्र काश्यां जलस्थलचराभक्षजम्बुकाद्याः।
तावन्त एव मदनुप्रहरुद्रदेहादेहावसानमधिमग्य मयि
प्रविष्टाः। ये तु वर्षेषुवो रुद्रा दिवि! देवि! प्रकीर्त्तिताः।
वातेषुवोऽन्तरीक्षे ये ये भुव्यन्तेषुवः प्रिये!। रुद्रा दश
दश प्राच्यवाचीप्रत्यगुदक्स्थिताः। जर्द्धदिक्स्थाश्च ये
रुद्राः पथन्ते वेदशादिभिः। असंख्याताः सहस्राणि
ये रुद्रा अधिभूतले। तत्सर्वेभ्योऽधिकाः काश्यां
जन्तवो रुद्ररूपिणः। रुद्रावासस्ततः प्रोक्तमविसुक्तं
षट्कोद्भव। तस्मादभ्यर्च्य काशीस्थान् वर्यान् वर्यैत-
श्चाश्रमान्। अद्भ्येश्वरबुद्ध्या च रुद्रार्चाफलभाक् नरः।
ब्रह्मशब्देन शवः प्रोक्तः शानं शयनमुच्यते। निर्वचन्ति

ब्रह्मशानार्थं मुने! शब्दार्थकोविदाः। महान्यापि च
भूतानि प्रलये समुपस्थिते। शरतेऽत्र शवा भूत्वा ब्रह्मशा-
नन्तु ततो महत्। अशु भूरिह लये लयं ब्रजेदापञ्चौ-
र्ववदनोपकन्दरे। मातरिश्चनि महातनूनपाद्गोम्नि सं-
क्षयति वै सदागतिः। व्योम चापि लयमेत्यहङ्कृतौ सापि
घोडशविकारसंयुता। लीयते महति बुद्धिसंज्ञके हा
महान् प्रकृतिमध्यगो भवेत्। सा गुणत्रयमयी च
निर्गुणं तं पुमांसमवयुञ्जति षडिति। पञ्चविंशतितमः परः
पुमान् देहगेहपतिरेष जीवकः। प्राकृतः प्रलय एष उच्यते
हंसयानहरिरुद्रवर्जितः। कालमूर्त्तिरथ तच्च पुरुषं
हेलया कलयतीश्वरः परः। स वै महाविष्णु रिति-
ज्यते बुधैस्तं वै महादेवमुदाहरन्ति। सोऽन्तादि
मध्यैः परिवर्जितः शिवः स श्रीपतिः सोऽपि हि पार्वतो-
पतिः। दैनन्दिनेऽथ प्रलये त्रिभूलकोटीं समुत्क्षिप्य
पुरीं हरः स्वाम्। विभर्त्ति संवत् महास्थिभूषणस्ततो
हि काशी कलिकालवर्जिता। खान्द उवाच। वारा-
णसीति काशीति रुद्रावास इति द्विज!। महाब्रह्मशान
मित्येवं प्रोक्तमानन्दकाननम्। इति देवीपुरः प्रोक्तं
देवदेवेन शम्भुना। यथा विष्णौ पुराख्यातं तथैवच
मया श्रुतम्।

सा च सप्तभोजपुर्व्यन्तर्गता। “अयोध्या मथुरामाया का-
शी काञ्चिरवन्तिका। पुरी द्वारवती चैव सप्तैता भोजदायि-
काः। काशी०। “अन्यानि यानि तीर्थानि काशीप्राप्ति-
कराणि च। काशीं प्राथम्येव भोजन्ते नान्यथा कल्पकोटि-
भिः” भा०टी०नीलकण्ठधृतम् “तत्र हि जन्तोः प्रायेष्पूतक्रम
मायेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म वप्राचष्टे येनासावष्टतीभूय-
भोजीभवति” श्रुतिः। तेन काशीस्थितानां जन्तूनां
शिवसकाशात्तत्त्वज्ञानलाभेन तत्क्षणात् सुक्तिः तत्त्व-
ज्ञानस्य प्रारब्धेतरसर्वकर्मनाशकत्वात् तेनैव सर्व-
कर्मनाशः। सञ्चितकर्मणां कायव्यूहेन भोगात्
परिचपणमित्यन्ये। इतरतीर्थस्थितानां तु ब्रह्मादि-
लोकप्राप्तौ तत्र अव्ययमननाद्यपेक्षेति भेदः।

“सा काशी त्रिपुरारिराजनगरी पायादपायाज्जगत्”।
काशी० “कदा काश्यां गभिष्यामि कदा द्रक्ष्यामि
शङ्करम्। इति ब्रूवाणः सततं काशीवासफलं लभेत्।
२ काशीस्थदेवीमूर्त्तिभेदे च “विश्वेशं माधवं दुग्धिं दण्ड
पार्ष्ण्यञ्च भैरवम्। वन्दे काशीं युहां गङ्गां भवानीं मणि-
कार्ष्णिकाम्। स्वत्पार्थे ङीप्। ३ स्वल्पकाश्यात्तु भरतः